

Egy szám ára 10 korona.

VIII. évfolyam 1922.

44. szám.

Október 29.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 520 korona.
Fél évre 260 korona.
Negyed évre 130 korona.

Egyes szám ára:
10 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 47.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Néztél-e már a hamvadó parázsba?

Néztél-e már halk őszi alkonyon,
(Ha jött a bánat barna fellegen
És könnyet szórt a hervadó avarra)
A hamvadó parázsba kedvesem?

Ó, egyszer nézz a hamvadó parázsba!
Egy édes éjen, majd ha bus leszel,
S a csönd ruhája titkosan suhog,
— Mint egy leány... jön és letérdepel.

A kert felett a haldokló fa'ombon,
Dalolva, sirva szárnyal át a szél,
S mint hur, ha felsir, áldott fájdalommal
A hamvadó parázs is úgy mesél.

Mint hold, ha jár az álmos őszi égen.
Suhogva szállnak majd a bus mesék.
A lelkem sir, a tűz haló dalán,
S mint füst ezüstje, imbolyog feléd.

Almos lelkében sirva ég a vágy,
De jaj, a szíve már alig dobog...
Néztél-e már a hamvadó parázsba?
A hamvadó tűz, látod én vagyok.

S mint hur, ha pattan. Volt. És nincs tovább!
S utánna halkán felsikit a csend...
A szív is egyszer elpattan Szívecském,
S mire felnézel, régen — messze ment.

És Érted égett minden kósza láng,
S a lázas, édes vágyak éjjelén,
Ellángolt minden tüzipiros virág,
S ma könny pereg a tűz szegény szemén.

Néztél-e már halk őszi alkonyon,
(Ha jött a bánat barna fellegen
Es könnyet szórt a hervadó avarra)
A hamvadó parázsba, Kedvesem?

BABICZKY BÉLA.

Viz, Kémény, Füst, Jog- és Pénzügy.

Csiling-csiling. Tessék besétálni. Most kezdődik. Nagyszerű! Jön a víz!... Azaz nem jön... Azért jön a vizkiadás... Jön a füst... Kémény és a kéményseprő kiadás. Nem először, nem másodszor... Nem is harmadszor. Épen azért rajta. Tessék besétálni.

— Hát mit is látunk itt?

— Itt lehet kérem látni, hogy a tűz megfér a vízzel, de nem fér meg Eehér — a feketével, vagyis a kémény kotróval.

Vargha: Én vagyok az elnök. De hol az előadó?

Keresik, kutatják, míg végre az elnök mellett ülve megtalálják. Olyan kicsi, hogy se az asztal felett, se az asztal alatt nem látszik.

— Halljuk! Halljuk!

Előadó: Kicsi vagyok én, majd meg nővök én, esztendőre vagy kettőre kisebb leszek én.

Vargha: Ne kicsinyitse magát. Kicsinyitse a vízvezetékét.

Előadó: A főmérnök megmérte, ő tudja hogy kicsinyíteni, vagy nagyítani kell.

Acél: Igen uraim Én acél vagyok, és a cél szentesíti az eszközt. Nem kicsinyíteni, hanem tágitani kell.

— Mit? Mtt?

Acél: Hát a vízművet.

— Jaj, jaj, már megint benne vagyunk a vízben.

Acél: Pénzt, vagy vizet. Az iszik, aki fizet.

— Még a vízért is.

Acél: Ne komédiázzanak. Meg kell csinálni, akkor lesz víz.

— Jaj akkor ne csináljuk meg, mert

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
Avárosházzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
választék.

ha víz lesz, akkor sár lesz... Elönt!... Kiönt... Le vele... Le vele a napirendről.

És hamar levették. Azután fellélegzettek:

— No csak hogy künn vagyunk a vízből.

Rostás: De benne vagyunk a kéményben.

Kondor: Ugy! No az nem baj. Füstölt hus tovább tart.

Ekli: Tiltakozom minden ellen, ami tovább tart.

Rostás: A kéményseprők ügye pedig már régen tart és fog még tartani az emberi kor legvégső határáig.

Vargha: Csitt! Én vagyok az elnök.

Rostás: Én meg az előadó... és előadom a kéményeket.

Ekli: Lásuk hát.

Rostás: Két féle kémény van. Olyan, amit egész évben tisztítanak és olyan, amelyik fél éves.

Ekli: Ne tessék minket félre vezetni. A kémények már öt, tiz, sőt tizenöt évesek. Hogy lehet olyant állítani, hogy fél évesek.

Rostás: Pedig úgy van. Fél évesek, mert nem tudtak megnőni.

Kernhoffer: Nő?...

Mi nő.

Kondor: Hát a pótadó.

Ekli: Jaj, akkor jobb ha haza megyünk, mert én a haláltól nem félek, de a pótadótól reszketek.

Vargha: akkor a züllést bezárom. (Kiált:) János! János!

János hajdu megjelenik:

Vargha: Csukja be az ablakokat, hiszen nincs itt se víz, se füst.

János: Tudom kérem. Csak a hühöt keresem.

Vargha: Miért?

János: Semmiért.

Az ünneplő franciák.

— Érdekes, hogy a franciák a németekkel való békekötést az egész országban egy pernyi hallgatással ünnepelték meg.

— Ugy látszik, követik a közmondást, hogy hallgatni arany. És ezt az aranyat nekik a németek fizetik meg.

*

A hirt mindazonáltal kételkedve fogadjuk. Hát vajon nincsenek már Franciaországban asszonyok?

Kérdés és felelet.

Tréfa.

— *Ki van a legjobb viszonyban a kollegájával a városházán?*

— *Hát Csóka Sámuel.*

— *Miért?*

— *Mert Csóka Sámuel polgármesterhelyettes és Csóka főjegyző. Már pedig Csóka a Csókának nem vájja ki a szemét.*

A könyvpiac szenzációja.

— Moszkvai lapok írják, hogy Lenin műveit most kiadják.

— Kiadni kiadják, de lesz-e, aki azokat beveszi?

Vendéglőben.

Pincér: Mivel parancsolja a sültet?

János gazda: Mivel éhös vagyok...

Nőgyüllő naplójából.

Az asszony olyan áru, amelynél a csomagolás a legdrágább.

Uj irodalom.

— Mennyi uj név van az uj irodalomban.

— Név van, de irodalom nincs.

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

19.

„Uri banditák”

Amerikai világsláger.

Szerdán, Mindszentek napján,

Megfagyott gyermek.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jégelövétel d. e. 10 órakor —

Ha leszáll az alkony.

Ha leszáll az alkony, lopva megyek hozzád

Nelása senki hulló könnyemet
Ne tudják meg, hogy elültél magadtól

Hogy a szived már régen mást szeret

Ha tudnád, hogy azóta minden este
Eljövök hozzád úgy, mint azelőtt...
És halkán, csendben álmodozva élem
Ujra át a boldog szép időt.

Ugy él emlékembe, mintha ma lett volna

Egy verőfényes őszi délelőtt
A vén zongora mintha most is szólna
S én ott ülnek lábaid előtt.

A nyitott ablakon át beözönlő napfény

Glóriát font szőke fejed fölé...
A sok-sok halvány lila őszi rózsát
Oda szórtam lábaid elé...

Ha leszáll az alkony újra megyek hozzád

Ne lássa senki hulló könnyemet
Ne tudják meg, hogy elültél magadtól.

Hogy a szived már régem mást szeret

FŰ ÉS FA.

— Nincs se fám, se se szemem!
Kapkodok fűhöz, fához.

— Maradjon csak a tárgynál:
szénhez, fához: télen mit kapkodna fűhöz?

Szerelmi valuta

— Csókolj meg, aranyom.
— Arany valutában egy mázsa buzáért!

A vagyonmentő vásáron.

— Önnek is van itt valamije?
— Nincs; én már agyonmentettem magamat.

Végre egy jó ötlet.

Hir szerint legközelebb megalakítják az „Összes Tanácsokat felosztató Taná-

Napiparancs.

(A gyulafehérvári koronázás alkalmával.)

A kirendelt ezredeknek! A tiszteket és a legénységet ki kell oktatni, hogy lelkesen, ujjongva, szívből, meggyőződésből éltesse a királyt, a királynét, Nagy-Romániát és a kormányt. Aki a parancsnak eleget nem tesz, huszonöt botot kap!

Készcipő és csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **ozipő** és **osizma** szükségletét méret után, ha lemegy

FÁBIÁN

cipő- és csizma készítő műhelyében,
B ákóosi-utca 71. szám alá.

Valamint erős munkás cipők.

A sajtóakadémián.

— Mondja kérem: van-e szükség és miért a nemzetgyűlésre?

— Hogy a vicclapoknak legyen anyagjuk.

Jó szándék.

— Nincs pénzem, kénytelen leszek becsapni —

— Valamit?

— Nem, valakit...

Cseh tárgyalások.

— A magyar kormány gazdasági tárgyalásokat folytat a csehekkel, akik azt ígérték, hogy elmennek az engedékenységek legfelső határáig...

— Bárcsak elmennének a régi Magyarország legfelső határáig!...

Örült az utcán.

Egy jobb megjelenésű uriember tegnap délután a Piac-utcán elkezdett kiabálni, hogy: „le szállt az élelmiszer ára”. — A közelben szolgálatot teljesítő rendőr azonnal telefonált a mentőkért, akik már fel is szállították a budapesti Lipótmezőre.

Letört bimbó.

Géza II. oszt. gimnázista tanuló a Lyceum-kert egyik vadrózsa bimbóját előre megfontolt szándékkal letörte. A kertgondnokság Gézát 100 korona pénzbírságra ítélte. Az elítélt az ítéletben megnyugodott.

Időjárás.

A Meteorológiai Intézet jelenti: Kelet felé nagyon háborús időjárás van, míg nyugat felől új depresszió közeledik. Egyébként Londonban az utcák még mindig ködöss k. — Hazánkban helyenként volt egy kevés csapadék különösen az Aggteleki csepkőbarlangban.

KONCZ

FEST ÉS TISZTIT mindennemű ruhát kifogástalanul

Péterfia-u. 30. Arany János-u. 10.

Egy szőke lányhoz.

Gondolatim messze, messze kalandoznak,
De szívem sóhajai csak hozzád szállanak.
Hiába akarlak mellőzni — feledni
Szívem ezt nem tudja sohasem megtenni.

Pedig te nem vagy az
Ki ezt megérdemli;
De szívem nem tud mást
Csak önzetlenül s igazán szeretni.

De gondolom; idővel megváltozom
Majd lesz szívem érzéktelen!
S ha nem ...erről sem tehetek
Hozzám a sors ily mostoha kegyetlen.

V. S.

SZOKÁS HATALMA.

— Hallottad, hogy a cseheknel nem lehet kézfeltartással szavazni?
— Miért?
— Mert a szokás hatalma alatt mindenki feltartaná a kezét és így senki se szavazna nemmel...

IGAZ!

Karácsonyi vakáció alkalmával hazamegy a diák falujába. Barátaik körében kellemesen tölti szünidejét. Visszautazásának első estjén koromsötétben kíséri haza egyik barátja. Szótlanul haladtak egymás mellett a vak sötétségben, amikor megszólal hintelen a barát:
„Hej Béla!” „Holnap ilyenkor már nem látlak!”
„Most se látasz!” felelt vissza a diák szomorúan.

SIETŐS.

— Hova szaladsz oly nagyon?
— Az óráshoz mert leesett az óram percmutatója.
— Baj is az Hisz ott maradt az óramutató.
— Igaz, de én árgyelem az ár-emelkedés gyorsaságát s attól félek hogy holnap már a másodpercekre lesz szükségem.

Nagyságos és méltóságos.

— A nagyságos főnök ur nem jött be az irodába, de a méltóságos díjnok ur bent van.
— Méltóságos díjnok?
— Igen, a főnök ur volt segédkönyvelő, a díjnok ur pedig nyugalmazott miniszteri tanácsos.

A MEGMAGYAROSITOTT ANTANT.

— Hála Istennek, most már az antant misszik is átvették a magyarság jelszavát!
— Ugyan?
— Ugy bizony. Mikor távozásra szólítják fel őket, azt felelik rá: Nem, nem, soha!

A HÉT LEGROSSZABB VICCE.

Samu szalad az utcán; találkozik Dórával, aki megkérdi, hova siet?
— Szaladok a törvényszékre, vádlott vagyok es szeretném, ha a bíróság Ganz-Danubius volna.
— Miért?
— Mert az fölment...

Kalapok tisztítását,
vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
:: :: készítek. :: ::

Beliczay
kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

Emlékszel?

Emlékszel a legszebb nyári estre?
Láztól égő ajkam, ajkadat kereste!
Szemembe lobogott a szerelem tüze
A szívem édes mámorral volt tele!
Emlékszel!? A legszebb este volt!
Bibor tűzben ragyogott a hold...
Körülöttünk szótlán néma csend
Csak biborajkad édes szava cseng.
Óh szertelek... Óh szeretlek!

MARS A MARSRA.

Nem nagyon tancsos mostanában arról írni cikket hogy vannak a lakói a marsnak, mert könnyen megtöbtehető, hogy a lakáshivatal a lakásnékülíeket — oda fogja küldeni.

A TINÓ.

— Azt olvassuk az ujságban, hogy a franciák a fejjel falnak ment bukott Konstantin görög kirlyt röviden csak Tino-nak hívják.
— Láam-lám, a franciák is csak akkor tudnak igazat mondani mikor véletlenül magyarul beszél.

Politikai divat.

— Mit szólsz, öregem: pártot alakítottam. Már csaknem kész van az egész. Csak még egy dolog hiányzik!
— Micsoda?
— A tagok!

Tüskés Böske nótája.

A házmesternél a pincében
Ugy télen, mint nyáron
Van ott mindég „kvártélyos“
Nem kettő, de három,
Kettőnek meg van a párja,
A harmadik „Böskét“ várja
Van ott dinom-dánom —
Mit szól hozzá a nacscsága,
Biz én azt nem bánom.

Névtelen asszony

KORONAFORGALMI TANÁCS.

azért állították fel, háha felmegy
a korona ára mert eddig minden-
nek felment az ára. mihelyt taná-
csa volt.

A ROMÁN KORONA ESÉSE.

Minálunk csak 21-ig esett a ko-
rona, de a román koronát Gy-
ulafehérvárott az oláh szenátus el-
nökének a kezéből egész a földre
esett.

TERHELTSÉG.

A politikusokról kiderítették az
elmorvosok, hogy többnyire terhel-
tek

Persze, hogy terheltek, csak hogy
nem maguk. hanem az országot
terhelik meg.

A drága füst.

Férj: Asszony, ezentul jól zárd el
a dohányzó-szoba ablakjait és ajta-
ját, mert száz percenttel — drágább
lett a füst!

Pityókék lagzija.

Falusi eset.

Az aratásba esett, hogy a felesé-
gemnek, a Marcsának a rokonynya,
Pityók Ferkó, beatta a kócsot, oszt
meghótt. Merhoggy muszáj vót vele,
letrafálta a masinagép.

Hogy osztig özvegyen maradt a
felesége, hát a fíját, a Pityók Ger-
gelyt hirtelen mehházásította az
anyja, hogy legyen elég dolgos kéz
a ház körü.

A hivogató vőfély hozzánk is el-
gyütt, oszt mink is elmentünk a lag-
zira, mer a Marcsa sokat süttött hust
is, egyebet is, hát azt is vittünk,
ahogy májaz dukál.

Hát nagy lagzi is vót, az má igaz.

Ott vót a jedző is, meg a jedző-
legény is, bíró uram, meg az egész
elűjáróság, oszt cigány is vót, pégy
jó banda, mer az első banda vót, a
Tukaresé.

Fájin ellagzi vót, mer ennyivaló
is, ital is dögvivel gyütt az asztra,
mer horták.

Csak léféle hétféle vót, hát még
az a teméntelen sok gyesznóság, akit
három vőfély is allyig győzött be-
hordanyi!

Má utóbb agyétig ettünk, hogy
aszondom az egyik vőfélynék, a kis
Palya Pestának, hogy mondok:

— No öcsém, ne hord má, mer
utóbb messzakad a szivem, homma
nem tér a hasamba a sok jóbu.

Ki is dőtünk má jaz evisbe, csak
a jedzőlegény lafatyolt még egy-
aránt, mer hoggy szegénynek jó esett
má eccer jólaknyi igazába.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezelt.
Selyem, glott, kasmir
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Pehely
és gyapju paplanokat ké-
szíték. Alakítok, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Osztég, hogy má Tukarcsék is et-
tek, hát elkezdődött a tánc, osztég
a menyasszony táncba összegyütt a
tányérba harminc pengő, meg ötven
garajcár.

Hogy oszt éjfél utött az óra, hát
odakacsintok a Tukarcsnak, hogy
huzza rá a menyasszonyi bucsuzta-
tót, aki ugy szól, hogy aszongya:

A menyasszony szokatlan,

Főzőkanál mosatlan.

Ujju, juju juj, juj, juj!

Hát sikótott is a klárinyét egy-
aránt, oszt eppáran a hivatalos sze-
melyek közül közreaptuk az uj
párt, osztég kikisértettük muzsika-
szóval a pallás rétyáhol, oszt ott
atünk addétyig, amig csak fel nem
mentek a pallásra. Akkor oszt rá-
juk zártam az ajtót, hadd töccsek a
kedvüket.

Mink meg vissza mentünk, oszt
mulattók továbbat.

Eccer csak gyün hozzám a Pityók
gyerek anyja, oszt aszongya, hogy
sutyerog:

— Adi ked a pallás kócsot.

— Nem én — mondok.

— De aggya ked ide izibe, mer
baj van odafent.

— Sose légy te arra a bajra ki-
vávansi — mondok — muló baj az,
oszt minden lányval megesik eccer,
mikor asszony lesz.

— Ne izéllyen ked — erőskögyik
az asszony — ha aggya ide, mer a
bába asszonynak fel kell mennyi!

— Nem tán — ihedezek.

— Debzony — erősiyi Pityókné,
má mind az öreg. — Csak letalább
még eppár napig ne gyütt vóna...

— Ki? — firtattam.

— Ki, hát a gyerek.

— Miféle gyerek?

— Miféle? Hát a menyecske gye-
reke. Mer má itt is van.

— No — mondok, hogy a kócsot
odattam — letalább arra sincs gon-
gyuk a fíjataloknak, hogy lesz-e örö-
kös.

Oszt magam is felmásztam a pal-

lásra, hát rittig ott vót má akkor a tudós asszony is, oszt éppég firdette a gyereket, ammeg visitott.

— Ejha, ecsém — szólok rá a Pityók fiura — azé mészé kellett vóna má így sihetnyi.

— Ki sihetett? — ütött le a fejit a fiu — én nem sihettem, isz asse tudom, hogy kerüt ide az a gyerek.

— Hát? — csudálkoztam, oszt a menyecskére néztem. Ammeg csak a fogát szitta, oszt bizonygatta, hogy az ura nem oka semminek.

— No — mondok — ez is bolond eset, de letalább arra sincs gondok, hogy lesz-e kinek szelnyi kenyeret? Mer má van.

A pökő láda.

Falusi eset.

eMr hogy most új törvény-rendelet gyütt ik a pökő-ládáni, hát én Kacor Bódi községi eskütt lettem megbizval a pökő-ládák megvételével. Hogy mekkaptam a rendeletet meg a pizt is biró uramtu, hát begyüttem a városbá, oszt bementem a bótba.

— Van-e pökő-láda? — kérdem, merhogy má nem mertem egybe parancsónyi.

— Honne — kaját a bótos, oszt rak élém sokfajta pör célányos edényt.

— Melyik a — kérdem.

— Hogy mind — feleli.

— Olyan kék ám nekem, akit a törvény-rendelet parancsol — mondok.

— Ahá! — kaját ab ótos, oszt csak rak élém egy sereg fileten serpenyüt, akinek a tetejibe lyukas fedő vót.

— Tssen parancsolnyi — aszongya.

— Hát ez a? — mondok.

— Hogy: ühüm! — erősityi a bótos, merhogy nem láttam rajta a pökő-masináját.

— Tessen? — mondi a bótos.

— Hun köp e'? — megest csak kérdem.

A bótos meccsak körünéz, oszt kérdi.

— Ki?

— Hát ez a pökő-láda — mondok, rábökvé az egyikre.

— Hogy nem pök a' — mondi.

— Má pegy nekem olyan kell — mondok — mer biró uram rám parancsolt, hogy aszongya:

— Hoz keed tizenkét pökő ládát. Má pegy azt az ur se kívánhattya, hogy olyan ládát vigyek — világos parancs ellen — aik nem pök. Hát isten álgya!

Kajabált a bótos, de biz én rá se hallgattam, ha mentem. De bion nem tanáltam olyan ládát, aki pökött vóna, bátor térgyig lejártam a lábam. Hát oszt, hogy má besötitedett, haza mentem a vasutval.

— Ne tanátam ám olyan ládát, — mondok biró uramnak — aki pökött vóna, hát nem is hoztam. Mind csak olyan csészéket mutogattak, akin lyukas fedél vót — mondok.

— Szamar keed — mondi biró uram — iszen az a pökő-láda. Azt hijják ugy.

— Má mégis furesa — mondok — hogy pökő-nek hijják, oszt pegy nem pök!

Biró uram, hogy jó leszamarozott, megest visszaküldött a városba a csészéké.

Hát mehhoztam a községházára.

Oszt biró uram összehitta az elüljárókat, memmutatta nekik.

— Bize derága vót — vélte Kis Esvány Pista.

— Mán az igaz — tóditotta Matyó Balázs — mer kétolyant ad az Icig abba az árba.

— Má, ha mákszem is, de lyukas a fedeli, — ellenkezett biró uram, oszt, ahogy a tekintetes főbiró ur rendelte, hogy minden szobába legyen kettő, a pitarba meg négy, hát elrakosgattuk.

Biró uram maga rakta fel a kasz-

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabása angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

nyik tetejire minden szobába, minE csak a széket tartottuk alatta, de így is leesett eccer az orrára, hogy véreset pökött.

— Ahá! — mondok — hát ezé pökő ez az izé?

A szobákval csak mevvótunk, mer hogy ott vót hova tennyi a csészéket. De a pitarba nem vót alkalmas hely. Hát biró uram politiros pócot csináltatott, oszt jó magosra felrakatta, nehogy a sok hitvány ember elcsenyne. Mer ilyen is akad ám itt a községházán, ahon annyiféle szerzet megfordul.

Gyün oszt eccer a tekintetes főbiró ur oszt aszongya:

— Hun vannak a pököládák? Mem mosse vették meg ketek? — Mámint biró uram.

— De mevvettük — erősityi biró uram.

— Hogy hun vannak? — firtattya a tekintetes főbiró ur.

— Érrészi itt — mutat biró uram fel a pitarpallás alatt fekvő pócra, a többi meg a szobákba, a kasznyik tetejin, ki itt, ki ott.

De nagyon mérges lett erre a tekintetes főbiró ur, oszt csak rákajátott nahangos szóval biró uramra:

— Szedesse le ked rögvest, oszt rakassa ked le a fődre! Azé pökő-láda, hocsesak abba szabad pöknyi. Érti?

— Nem én — vélte a biró uram.

— Hát ércse mekked — kajátott — hogy ezentu, aki a községházán pöknyi akar, az vagy kimegy a ház elé pöknyi, vagy ebbe a csészékbe pök! Nem a pallóra. Érti kerd?

? Igenis azt értem, hogy fel nem pökhet senki. De hogy ezekbe a derága szép edényekbe pöklyön az a sok bagós, de még a cigány is: azt má nem értem.

A tekintetes főbiró ur káromkodott e'ggaras árát, oszt, hogy emutt a jó kedvi, hát aszongya:

— Mer marha ked! De azé ullegyen, ahogy montam, mivelhogy törvényrendelet.

Ilettünk — én, meg a biró uram — mettisztelve a pökő izé miatt. Én: szamar, ő: marha. Akar legelni möhetünk.

Íráskor.

Körülöttem dalosajku,
rózsáskedvű kis sereg;
Mindenike az íróknak
diákosan vig gyerek.
Az arckon nyoma sincs még
a bánatnak, a bunak;
Kötekedve, pajkoskodva
egymás szíveről sugnak.

Én, minthogyha nem is volnék
idevaló közjük:
Csodálkozom, honnan ömlött
ez a nagy kedv beléjük.
S hogyha gyakran boldog arccal
isznak „Órá” poharat;
Titkon kérdelem, hát vajjon az
én kacajom hol maradt?

Feleletet, hej, ki tudna
mondani itt én nekem,
Mikor keblem mélységébe
nem tud nézni egyik sem...
De egyszer csak a cigánynak
méla szeme felragyog.
S rázendíti: „Ott ahol a
Maros vize kanyarog.

Éltető Lajos.

VESZEDELMESES SÉTA.

Egy magánhivatalnok felszólítja
a társát:

- Gyere sétálni ebéd előtt.
- Hogy étvágyam legyen? Nem
ment el az eszem!

Közmondások.

Ajándék versnek nem kell lábát
nézni.

Ahol nincs vers, ott ne keress.

Amíg ábrándozál, ameddig a
kézirated ér.

Ritka madár, jó költemény.

Nem ijed meg a maga verseitől.

Vesszen inkább versed, mint be-
csületed.

Az asszony verve jó, némely költő
verse nehogy.

Egy-két költő versén nem lehet
akadémiát építeni.

Ki költőben bizik, könnyen, könnyen
csalatozik.

Száz versnek is rossz a vége.

Boldog, ki más versén tanul.

Terem a kin rim, ha nem vetik is.

Nekem is volt egy bölcs szama-
ram, lyrai betegségben halt meg.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, egy-
szintén Fáyarokrémmel és Fáy-
szappannal békebeli minőség-
ben, valamint Hajdusági
ajuszpédrről fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárban.
(Színház mellett)

Kérdések felelet nélkül.

Mit csináltak volna velünk, ha úgy
tettünk volna Trianonnal, mint Ke-
mal pasa Sévres-vel?

Hova lesz bujába a Tojástorgalmi
Tanács, ha az ő fennállása mellett is
lesz tojás a piacon?

A legtöbb ember miből élne, ha
nem rágódhatna a mások becsületén?

Megissza-e a pesti tejet az a ku-
tya, amelyik viziszonyban szenved?

A boldog szerző.

(Szin: egy fővárosi színház igazga-
tósági irodája. Az igazgatóhoz beállít
a szerző, kézirattal a hóna alatt. Fel-
olvassa a darabot, amelynek óriási

Az igazgató: Bravó! Gratulálok!
Óriási! Elragadó!

A szerző (boldogan): Óh, igazgató
ur!

Az igazgató: Biztos száz előadás...
csak még némi csekélységekben kell
megállapodnunk. A kiállítás drága, a
költségek nagyok... önnek engednie
kell a tantiémekből.

A szerző: Szívesen... Mondjuk te-
hát, hogy tiz százalék helyett beérem
nyolccal. Helyes?

Az igazgató: Nagyon helyes! De
ön megelégedezik a kosztümökről.
Szép kosztümök nélkül nem boldo-
gulunk... és a kosztümök pénzbe ke-
rülnek.

A szerző: Értem... Mondjunk te-
hát nyolc százalék helyett hatot. Jó?

Az igazgató: Nagyon jó... Ez már
beszéd. Most már csak balieit avn
még hátra, 10—20—30 balierina...
ön be fogja látni, hogy ez pénzbe ke-
rül. És a biztos siker érdekében sem-
miféle áldozattól nem szabad vissza-
riadnunk... Mondjunk tehát...

A szerző: Hat százalék helyett né-
gyet!

Az igazgató: Én ugyan három-
akartam mondani, de én nem vagyok
smucig... Legyen három és fél!...
Helyes?

A szerző: Akkor tehát megköthet-
jük a szerződést... És nem veszi rossz
néven ugy-e, ha ezer korona előleget
kérek öntől a darabra?

Egy sápadt arcu fiunak...

Álmomban ott áltál előttem
Az álmhoz ábrándokat szőttem,
S mikor fölébredtem, csak zokogtam
Mert álmomban nagyon boldog voltam.

Ugy szerettem volna még álmodni
Soha, soha többé föl nem ébredni
Terólad álmodni egy egész éjszakán
Terólad Te sápadt arcu csalogány.

Álmomban is fölhangzott ajkadon
„Hiába vártam a szokott időben,
Hiába vártam a szokott helyen“
Nem! Ne dalold tovább, e dalt nem szeretem.

Nem! így ne dalold te nem vagy csalódott,
Hozzám illő e dal, ki benned csalódott
Mennyivel szemben hangzana ez ajkadon
„Egykor szerettük mi egymást nagyon“

Eva.

A hét legrosszabb vice.

(Nem közölhető.)

— Melyik az az állat, amely sohasem éi?

— Hát melyik?

— A hal. Az sohasem él, mindig hal...

A BÉNA VÁROS.

Fiatal ember elkeseredetten ül egy kávéház zugában. Egy barátja megkérdi:

Hát téged mi lelt, hogy ilyen szomorúan gunyasztasz?

— Átkozom a végzetem, hogy itt lakom, ahol az emberek kéz nélkül születnek.

— ? ?

— Hónapok óta keresek egy kezet és azt hiszed talállok.

Minden hölgyet érdekel a Legujabb Divat és Record (őszi és téli száma, bolti ára K 80.—. 1/4 évi előfizetés K 260.— bérmentes szállítással.) **divatlap**, mely hozza a **legujabb divat** kreációit, minden izlést kielégít. — **Szabásminták** bármely **rajz után** megrendelhetők a kiadóhivatalban. **Mutatványszámot** 30 K előzetes beküldése ellenében **küld: Mátyásy Gusztáv, Budapest, IV., Károly-körút 8., III. emelet.**

Vizállás.

Visszhangkoponyafalva.

Statisztika.

D. e.	9 h	—	—	lézürestér
„	„	11 h	—	20 c.-mét.
„	„	12 h	—	60 „
D. u.	2 h	—	—	80 „
„	„	4 h	—	92 „
„	„	5 ⁴² h	—	változatlan
Este	10 h	—	—	meglett.

PAPIR EMBER.

Takarékoskodó adakozó.

Anno 1922.

— Énhozzám nem kopogtathat be koldus, hogy ne adnék neki egy darab kenyeret.

— Na, hát én is jószívű ember vagyok, de akkor már én inkább adok neki száz koronát.

Fegyelmi alatt.

Állami tisztviselő (olvassa): György szerb herceg ellen fegyelmi eljárást indítottak. Hm! Vajon kap-e az eljárás alatt drágasági és háborus segélyt?

Hirdetés.

Mindenféle folt tisztításra vállalkozik volt hivatásos párbajsegéd és becsületbíró.

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Király balzsam

csuz és köszvény ellen, ugy-szintén **Fáyarokré**m és **Fáyszappan** békebeli minőségben, valamint **Hajdusági bajuszpedrő** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárába
(Szinház mellett)

B-LISTÁS.

— Mivel fütsz a télen?

— Nekem már befütöttek.

Nyomatott a Debreceni Újság nyomdájában.